

Datum

2026-03-04

Adress

Diarienummer

TN-2025-2586

Yttrande

Till

Kommunstyrelsen

**Remiss Klimat- och näringslivsdepartementet -
delredovisning om genomförandet av EU:s
förordning om förpackningar och förpackningsavfall
STK-2025-1925**

Tekniska nämnden beslutar att lämna följande yttrande:

Sammanfattning

Tekniska nämnden är i stort positiv till förslagen i remissen. Synpunkter som rör kommunens renhållnings- och avfallshantering i enlighet med miljöbalken inkommer i ett separat yttrande från VA SYD. Nedan följer nämndens synpunkter på förslag som berör kommunens ansvar för gaturenthållning enligt lagen med särskilda bestämmelser om gaturenthållning och skyltning.

Yttrande

Tekniska nämnden är överlag positiva till förslagen. Nämnden ser positivt på en harmonisering av regler och märkning av förpackningar. Nämnden ser även positivt på att kommunen får i uppdrag att samla in förpackningar som kan klassificeras som farligt avfall via exempelvis återvinningscentraler, samt att kommunen får i uppdrag att behandla detta förpackningsavfall likt annat farligt avfall från hushållen.

Överlag anser dock nämnden att utsläpp av farliga ämnen, materialåtervinning och nedskräpning i största möjliga mån bör hanteras uppströms, det vill säga genom att reglera förekomst och ämnen i förpackningar. Därmed är det positivt att majoriteten av de förslag som Naturvårdsverket presenterar riktar sig mot producenterna och producentansvarsorganisationerna (PRO).

Kvalitet

Kapitel 7 i förslaget till förordning (2026:000) med kompletterande bestämmelser till EU-förordningen om förpackningar, beskriver kommunens insamlingsansvar för förpackningsavfall, däribland insamling vid populära platser såsom torg och parker.

Naturvårdsverket föreslår följande tillägg under rubriken Kommunens ansvar för kvalitet:

”2 a § Kommunen ska vid insamling av förpackningsavfall enligt detta kapitel säkerställa att förpackningsavfallet i möjligaste mån inte innehåller annat avfall än förpackningar.”

Nämnden anser att denna skrivning behöver differentieras. En kommun kan inte anses ha samma rådighet, och därmed inte samma ansvar, över kvaliteten på det insamlade förpackningsavfallet vid fastighetsnära insamling som vid insamling i offentlig miljö. Detta kvalitetsansvar bör därmed inte gälla det senare. Givetvis kan, och kommer, kommunen arbeta med de åtgärder som går (så som information, utformning av kärl med mera) för att sorteringen ska uppnå en så god kvalitet som möjligt. Effekterna av åtgärder som dessa kan dock vara begränsade i den offentliga miljön och därmed bör texten i 2a§ ändras. Kvaliteten på det förpackningsavfall som samlas in på så kallade populära platser bör i stället åläggas producentansvarsorganisationerna (PRO) genom eftersortering eller liknande.

Även om ersättningsmodellen från PRO omfattar denna del bedömer nämnden att ersättningen inte kommer att täcka de omfattande åtgärder ett sådant ansvar skulle innebära inom kommunens gaturenhållning. Nämnden har sedan lång tid tillbaka arbetat proaktivt mot nedskräpning och utför kontinuerligt kampanjer och åtgärder för att underlätta för både allmänheten och gaturenhållningen. Nämnden kommer fortsätta detta arbete. Kommunen har dock inga medel att ”säkerställa att förpackningsavfallet i möjligaste mån inte innehåller annat avfall än förpackningar”.

Gällande följande förslag i samma kapitel:

”12 b § Kommunen ska vid insamling av förpackningsavfall enligt detta kapitel se till att det förpackningsavfall som samlats in separat och som ska överlämnas till en producentansvarsorganisation enligt 11 § hanteras på ett sådant sätt att det underlättar materialåtervinningen av avfallet.”

anser nämnden att ordet ”underlättar” ska ersättas med ”inte försvårar”. Att hantera det insamlade förpackningsavfallet på ett sätt som inte försvårar materialåtervinningen ligger inom kommunens rådighet, medan ”underlättar” indikerar att kommunen kan behöva vidta åtgärder som inte ligger inom dess rådighet, till exempel förbehandla avfallet. Att underlätta materialåtervinning ligger inom producentansvarsorganisationernas rådighet.

Retursystem för dryckesbehållare i plast eller metall

I EU-förordningen om förpackningar införs bestämmelser om att dryckesflaskor av plast och dryckesbehållare av metall för engångsbruk med en kapacitet på högst tre

liter ska ingå i retursystem. Ett sådant retursystem har sedan länge funnits i Sverige. Att reglerna harmoniseras inom EU ser nämnden som positivt, både för att motverka nedskräpning och för att underlätta materialåtervinning.

I den utgående förordningen (2022:1274) om producentansvar för förpackningar har det sedan tidigare stått att:

”En kommun ska, på de platser och i den omfattning som avses i 5 kap. 14 §, underlätta för en producentansvarsorganisation som driver ett retursystem att placera ut insamlingskärl för de plastflaskor och metallburkar som ingår i systemet, eller själv placera ut insamlingskärlen.”

Denna formulering föreslås införas i stort sett oförändrad i den nya förordningen (2026:000) med kompletterande bestämmelser till EU-förordningen om förpackningar.

Till denna skrivning och inför kravet om insamling av förpackningsavfall vid populära platser från den 1 januari 2026 har Naturvårdsverket gett följande vägledning:

”Kommunen bör även överväga behovet av att på en insamlingsplats för förpackningsavfall placera insamlingskärl för de plastflaskor och metallburkar som ingår i ett retursystem (5 kap. 14 § samt 6 kap. 9 § förpackningsförordningen).”

Utifrån denna vägledning placerar nämnden redan idag så kallade pantrör (insamlingskärl för flaskor och burkar belagda med pant) vid sorteringsplatserna på torg och i parker. Dessa är dock inte utformade för större dryckesbehållare än 0,5 liter. Då skrivningen i förordningen inte ändras bedömer nämnden att Naturvårdsverkets vägledning fortsatt är gällande.

Ordförande

Andréas Schönström (S)

Direktör

Tobias Nilsson